

Jagd: Fra alle Sider har man erkjendt, at det foreliggende Lovudkast var Frugten af en moden Overveelse og grundig Bearbejdelse af Lovforslagets Gjenstand; men til samme Tid er der fremkommet saa mange Indvendinger fra Lovforslagets Lovpræfere, at, dersom disse skulde tages til Følge, tror jeg ikke, der vilde blive ret Meget af Loven tilbage. Jeg kunde ogsaa føle mig fristet til at fremkomme med nogle Indvendinger; men jeg har forlængst gjort den Opdagelse, at det er meget lettere at finde Banfæligheder, end at anvise en bedre og mere praktisk Vej til at afhjælpe dem, og da dernæst de fremkomne Indvendinger have været af den Bæffæfning, at den ene til en vis Grad har hævet den anden, saa er der faameget mere Grund til at antage, at det foreliggende Forslag netop har været heldig i at træffe omtrent midt imellem de Ulykkeligheder, som igjennem disse Indvendinger ere komne til Orde. Jeg skal derfor lade mine egne Indvendinger falde og kun udtale mig om ganske enkelte Punkter, hvortil de foregaaende Forhandlinger have givet Anledning. Jeg skal da først bemærke med Hensyn til den ærede sidste Taler, at alle de Betænkkeligheder, han fremkom med, ikke alene ere modveiede af Udtalelser fra anden Side, men at ogsaa mine Betænkkeligheder gaa i modfat Retning, saa at jeg for mit Vedkommende temmelig rolig kan glide hen over alle disse Indvendinger. Den første Indvending, den ærede Taler gjorde, var den finansielle Betænkkelighed, han havde ved Loven, for det Første, fordi den paabyrde Amtet Beføftninger med Ansættelsen af en Vandløbsinspektør; men det er slet ikke Tilfældet, thi Vandløbsinspektøren har eksisteret i mange Tider (Se temer: Der staar i Lovforslaget, han skal antages). Ja, der staar han skal antages; men han er ansat, og har været ansat i mange Tider, det er kun en Fastholden af allerede for Tiden gjældende Bestemmelser. Den anden Indvending er, naar det ærede Medlem taler om de Udgifter, der paabyrdes Kommunerne, og udtaler sin store Bekymring for, at Kommunerne skulle blive overlæstede. Det synes imidlertid, at den ærede Taler her har overset, at det kun er isølge Kommunerne egen Opfordring og Indstilling til Amtsrådet, at disse mindre Vandløb blive optagne blandt de offentlige (Modsigelse). So, der staar udtrykkelig: „Hvilke Vandløb der skal henses til de mindre offentlige Vandløb, bestemmes for hver Sognekommunes Vedkommende af Amtsrådet

efter Indstilling af Sognerådet“ (Suel: Tag næste Side med!). Ja, det er Undtagelserne, som der komme (Suel: Men som have Reglen). Jeg beder bemærket, at det er Undtagelser, som ikke have Reglen; thi ogsaa i andre Spørgsmaal, hvor Kommunens Bestyrelse ikke har Blik for Kommunens Lærv, kan Indenrigsministeriet eller Amtsrådet skride ind. Det er altsaa en Betænkkelighed, som jeg ikke tillægger nogen Vægt, men betragter som fuldstændig betydningssløs. Naar Sognerådet i Almindelighed er den Autoritet, der selv skal gjøre Indstilling om, hvilke Vandløb der skal optages blandt de mindre offentlige, saa kan man ikke i Sognets Interesse have nogen Bekymring for disse Indstillinger. Den ærede Taler kom ogsaa med den Udtalelse, at Loven efter hans Mening var altsor omfattende, at den kunde sammentrænges til et meget kortere Omfang, hvorved den selvfølgelig ogsaa maatte komme til at indeholde endel færre Bestemmelser. Men dersom jeg skulde søge Indvendinger mod Lovforslaget, da vilde de netop blive, at, ligesom den ældre Vandløbslovgivning har lidt af Usikkerhed i Begrændsningen af Bestemmelserne, saaledes kan jeg til en vis Grad enkelte Steder finde den samme Mangel i det foreliggende Lovforslag. Naar der f. Ex. staar i § 1, at nærværende Lov angaar samtligte Vandløb, forsaavidt deres Tilstedeværelse vedkommer Flere eller Andre end en enkelt Jordbruger, da kunne disse Bestemmelser jo ogsaa finde Anvendelse paa saadanne private Foretagender, hvor Flere have forenet sig om at udbyrde Søer, Moser eller andet Areal, og hvor man altsaa maatte sige, at deres Foretagender vedkomme Flere og Andre, end en enkelt Jordbruger. Naar nu altsaa et saadant Interessentskab har dannet sig til Udførelsen af større tekniske Foretagender, med sin egen tekniske Bestyrelse og med sin egen forudlagte Arbejdsplan, saa vilde det være lidet heldigt, om Vandløbsautoriteterne kunde gribe forstyrrende ind og i Henshold til Lovens Bestemmelser tiltage sig en uheldbringende Indflydelse paa Udførelsen af slige Planer. Man vil maatte sige, at det slet ikke er Lovens Mening eller Hensigt, og det tror jeg heller ikke, det er; men det var vist heller ikke den tidligere Lovgivnings Hensigt, og dog har ikke bestomindre saadanne Tilfælde fundet Sted, og man har oplevet, hvad jeg her vil meddele til Opbyggelse for de Herrer, der have talt faameget om Vandsynsmændene, at ved rent private Foretagender af flere Millioner Kroners